

מסכת בבא בתרא

פרק ז

א. האומר לחברו, בית כור עפר אני מוכר לך, היו שם נקעים
עמקים עשרה טפחים או סלעים גבוהים עשרה טפחים, אינו
נמדדין עמה. פחות מכאן, נמדדין עמה. ואם אמר לו כבית כור
עפר, אפלו היו שם נקעים עמקים יותר מעשרה טפחים או סלעים
גבוהים יותר מעשרה טפחים, הרי אלו נמדדין עמה:

ב. בית כור עפר אני מוכר לך מדה בחבל, פחת כל שהוא, ינקה.
הותר כל שהוא, יחזיר. אם אמר, הן חסר הן יתר, אפלו פחת רבע
לסאה או הותר רבע לסאה, הגיעו. יותר מכאן, יעשה חשבון. מה
הוא מחזיר לו, מעות. ואם רצה, מחזיר לו קרקע. ולמה אמרו
מחזיר לו מעות, ליפות כחו של מוכר, שאם ישיר בשדה בית
תשעה קבין ובגנה בית חצי קב, וכדברי רבי עקיבא בית רבע,
מחזיר לו את הקרקע. ולא את הרבע בלבד הוא מחזיר, אלא את
כל המותר:

ג. מִדָּה בַּחֶבֶל אֲנִי מוֹכֵר לָךְ הֵן חֶסֶר הֵן יֵתֵר, בִּטּוֹל הֵן חֶסֶר הֵן יֵתֵר
מִדָּה בַּחֶבֶל. הֵן חֶסֶר הֵן יֵתֵר מִדָּה בַּחֶבֶל, בִּטּוֹל מִדָּה בַּחֶבֶל הֵן חֶסֶר
הֵן יֵתֵר, דְּבָרֵי כֵן נִנְס. בְּסִמְנֵיו וּבְמִצְרָיו, פְּחוֹת מִשְׁתּוֹת, הִגִּיעוּ. עַד
שְׁתּוֹת, יִנָּכֶה:

ד. הָאוֹמֵר לַחֲבֵרוֹ חֲצִי שְׂדֵה אֲנִי מוֹכֵר לָךְ, מִשְׁמָנִין בִּינֵיהֶן וְנוֹטֵל
חֲצִי שְׂדֵהוּ. חֲצִיָּהּ בְּדָרוֹם אֲנִי מוֹכֵר לָךְ, מִשְׁמָנִין בִּינֵיהֶן וְנוֹטֵל חֲצִיָּהּ
בְּדָרוֹם, וְהוּא מְקַבֵּל עָלָיו מְקוֹם הַגֶּדֶר, חֲרִיץ וְכוּן חֲרִיץ. וְכַמָּה הוּא
חֲרִיץ, שְׁשָׁה טַפְחִים. וְכוּן חֲרִיץ, שְׁלֹשָׁה: